

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Jany Kubenové a JUDr. Evy Lukotkové v právní věci navrhovatelky **Mgr. Bc. P. K.**, bytem 9. k. 876, Ú. u B., zast. Mgr. Ladislavem Veselým, advokátem se sídlem Horní 729/32, 639 00 Brno, proti odpůrci **Město Újezd u Brna**, se sídlem Komenského 107, 664 53 Újezd u Brna, zast. Mgr. Bc. Ivo Nejezchlebem, advokátem se sídlem Joštova 138/4, 602 00 Brno, o zrušení opatření obecné povahy

t a k t o :

- I. Opatření obecné povahy – Územní plán města Újezd u Brna, vydané dne 18. 6. 2012 usnesením č. 18 zastupitelstva města Újezd u Brna v části týkající se pozemku navrhovatelky parcela číslo 2312/29 a 2232/17 ve vztahu k protipovodňové hrázi **s e z r u š u j e** dnem vyhlášení tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce **j e p o v i n e n** nahradit navrhovatelce na nákladech řízení 39248 Kč, ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce navrhovatelky Mgr. Ladislava Veselého, advokáta se sídlem AK Horní 32, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobkyně uvedla, že je vlastníkem nemovitostí zapsaných na listu vlastnictví č 3012 pro katastrální území Újezd u Brna, u Katastrálního úřadu pro

Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Brno-venkov, a to konkrétně pozemků parc. č. 2217, 2232/17 a 2312/29.

Jedná se o pozemky v lokalitě Rychmanov – Dlouhé loučky, které geografickou polohou spadají do oblasti upravené územním plánem, vydaným dne 18. 6. 2012 usnesením č. 18 Zastupitelstva města Újezd u Brna, jehož zrušení se navrhovatelka svým podáním domáhá. Pozemky parc. č. 2217 o výměře 1209 m² a 2232/17 o výměře 36m² jsou v územním plánu umístěny v lokalitě pro individuální bydlení č. 5 (BI5). Pozemek parc. č. 2312/29 o výměře 532 m² je umístěn v lokalitě Rychmanov – Dlouhé loučky jako plocha zemědělská (Z).

Předmětné pozemky navrhovatelka koupila v r. 2009 za účelem budoucí výstavby rodinného domu pro uspokojení potřeby vlastního bydlení. V té době platným a účinným územním plánem města Újezd u Brna schváleným v r. 2006 byly všechny výše uvedené pozemky vymezeny v ploše určené pro bydlení, což zcela odpovídalo stavebnímu záměru navrhovatelky. V územním plánu vydaném dne 18. 6. 2012 je již pozemek parc. č. 2312/29 o výměře 532 m² součástí zemědělské plochy, v důsledku čehož byla navrhovatelka bez legitimního důvodu dotčena na realizaci výkonu svého vlastnického práva a cítí se být zkrácena na svých právech.

Z výše uvedeného vyplývá, že jelikož existuje vztah mezi právní sférou navrhovatelky a územím, jež je územním plánem regulováno, navrhovatelka je aktivně procesně legitimována k podání tohoto návrhu.

V části žaloby, kde popisuje **skutkový stav, uvedla následující:**

Zastupitelstvo města Újezd u Brna dne 12. 1. 2009 usnesením č. 29 bod 29 schválilo pořízení nového územního plánu města, kterým měl být nahrazen v té době účinný Územní plán města Újezd u Brna z r. 2006 zpracovaný Ing. arch. A. K. Pořizovatelem nového Územního plánu města Újezd u Brna je Městský úřad Šlapanice, odbor výstavby, oddělení územního plánování a památkové péče. Zpracování územního plánu Újezd u Brna bylo zadáno společnosti ALFING ZLÍN, spol. s r.o. zastoupené Ing. arch. V. P. Projednání Návrhu zadání územního plánu města Újezd u Brna se sousedními obcemi, dotčenými orgány, organizacemi a správci sítí proběhlo v termínu od 6. 5. 2010 do 24. 6. 2010. Zadání územního plánu bylo schváleno zastupitelstvem města dne 19. 7. 2010 usnesením č. 46 bod 7.

Dne 14. 6. 2011 byl pořizovateli předán projektantem zpracovaný Návrh územního plánu města Újezd u Brna. Společné jednání o Návrhu územního plánu Újezd u Brna s dotčenými orgány státní správy, krajským úřadem a obcemi proběhlo dne 4. 8. 2011. Návrh územního plánu byl upraven na základě Zprávy o projednání Návrhu územního plánu Újezd u Brna ze dne 25. 1. 2012. Krajský úřad Jihomoravského kraje – OÚPSŘ ve svém stanovisku sp. zn. S-JMK 13394/2012 ze dne 28. 2. 2012 doporučil, aby bylo zahájeno řízení o vydání Územního plánu Újezd u Brna.

Řízení o praveném Návrhu územního plánu města Újezd u Brna s veřejným projednáním zahájil pořizovatel v souladu s ust. § 52 stavebního zákona oznámením veřejnou vyhláškou na úřední desce své i města Újezd u Brna (od 28. 3. 2012 do 16. 5. 2012), také

způsobem umožňujícím dálkový přístup. Dne 15. 5. 2012 proběhlo v sále restaurace Na Rychtě ve městě Újezd u Brna veřejné projednání Návrhu územního plánu Újezd u Brna.

Navrhovatelka uplatnila dne 24. 4. 2012 proti Návrhu územního plánu města Újezd u Brna řádně a včas námitky s odůvodněním, že v návrhu nového územního plánu dochází k ne nezbytné změně využití pozemku parc. č. 2312/29 z plochy určené pro bydlení na plochu zemědělskou. Námitka byla navrhovatelkou ještě doplněna dne 15. 5. 2012 na veřejném projednání Návrhu územního plánu města Újezd u Brna. Námitce navrhovatelky nebylo odpůrcem vyhověno.

Územní plán města Újezd u Brna byl vydán usnesením zastupitelstva města dne 18. 6. 2012. Územní plán města u Brna nabyl účinnosti dne 19. 7. 2012.

Jako **důvody návrhu na zrušení opatření obecné povahy** uvedla navrhovatelka: tato spadá do důvodů pro zrušení napadeného opatření obecné povahy v následujících pochybeních odpůrce:

- a) **Nezákonnost procesního postupu při vydání územních plánů**
- b) **Nedostatečné odůvodnění nevyhovění námitce navrhovatelky**
- c) **Nedodržení zásady proporcionality.**

Ad a/ Navrhovatelka je přesvědčena, že k vydání územního plánu došlo v rozporu s ust. § 54 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebnímu řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen jako „stavební zákon“) a příslušných ustanovení zákona č. 128/2000 Sb. o obcích, ve znění pozdějších předpisů. Dne 18. 6. 2016 se konalo zasedání zastupitelstva, přičemž dle pozvánky se k územnímu plánu vztahoval jediný bod programu – bod č. 7 s názvem „Seznámení se se strategickým plánem města, územním plánem, plánem dotací aj.“. V programu nebyla jediná zmínka o tom, že by na zasedání zastupitelstva mělo dojít k vydání územního plánu. V rozporu s pozvánkou a programem zasedání se však v zápisu ze zasedání zastupitelstva ze dne 18. 6. 2012 v bodě 4 uvádí, že „*ZM schvaluje Územní plán města Újezd u Brna*“. Jedná se o **zcela jednoznačný exces v rozhodování zastupitelstva, které má za důsledek nezákonnost přijatého usnesení. Odpůrce překročil meze své pravomoci a působnosti.** Z pozvánky jednoznačně vyplývalo, že předmětem jednání bude pouze seznámení zastupitelů a případných zasedání se účastnících občanů s návrhem územního plánu, což při rozsahu a komplikovanosti územního plánu není nic překvapivého nebo neobvyklého, na rozdíl od přijetí usnesení o schválení územního plánu, když to nebylo bodem programu zasedání. Předmětem námitky je materiální zásah do práva zastupitelů, kteří neměli možnost se na jednání věcně připravit, ale i občanů, včetně navrhovatelky, kteří nemohli očekávat schválení a vydání napadeného územního plánu.

Navrhovatelka se zasedání zastupitelstva dne 18. 6. 2012 osobně účastnila a v rámci diskuse k bodu č. 7 opakovaně předkládala důkazy o tom, že změna týkající se jejich pozemků není nezbytně nutná (viz dále podrobnější argumentace pod bodem ad b/ a c/). Žádala, aby se posečovalo s vydáním územního plánu, aby došlo k novému projednání s dotčenými orgány, zejména s Povodím Moravy, s.p. a aby byl územní plán vydán hned napoprvé v co nejlepší možné podobě – tj. ve variantě co nejvíce chránící vlastnická práva

navrhovatelky i mnoha dalších občanů za současného chránění veřejného zájmu na vybudování protipovodňové hráze. I přes to, že znovu informovala o stanovisku Povodí Moravy, s.p., byl Územní plán města Újezd u Brna schválen.

Vzhledem k významnosti schváleného dokumentu, který řeší budoucí podobu veškerých ploch na územní obce, má navrhovatelka za to, že se jedná o podstatnou procesní vadu, která i osamoceně bez dalších navrhovaných bodů odůvodňuje zrušení napadeného územního plánu jako celku.

Ad b/ Navrhovatelka má zato, že jí uplatněná námitka nebyla odpůrcem náležitě vypořádána. Navrhovatelka uplatnila námitku proti Návrhu územního plánu města Újezd u Brna dne 24. 4. 2012, doplněnou na veřejném projednání dne 15. 5. 2012, řádně a včas. Podnětem k podání námitky byla skutečnost, že v návrhu nového územního plánu dochází ke změně využití pozemku parc. č. 2312/29 ve vlastnictví navrhovatelky z plochy určené pro bydlení na plochu zemědělskou. Navrhovatelka argumentovala tím, že změnou využití pozemku by došlo k výraznému nucenému omezení vlastnického práva, zmaření jejího stavebního záměru a snížení hodnoty pozemku. Dále argumentovala tím, že ochranná hráz v lokalitě Rychmanov – Dolní loučky, může být na základě stanoviska Povodí Moravy, s.p. Brno vydaného na její žádost, posunuta až za hranice pozemků ve vlastnictví navrhovatelky. Námitce navrhovatelky nebylo odpůrcem vyhověno s odůvodněním, že protipovodňová opatření byla zpracována na základě rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje č. j. JMK 39810/2008 ze dne 16.9.2008, které stanovuje pro vodní tok Litavy v ř. km 0,000-51, 010 záplavové území včetně aktivní zóny, a na základě studie proveditelnosti „Litava – přírodě blízká protipovodňová opatření a obnova přirozené hydromorfologie a retenční kapacity toku a nivy v úseku ř. km 5,000 (Měnín) až ř. km 16,000 (Újezd u Brna)“, kdy by v případě akceptování požadované změny došlo ke změně uvedených protipovodňových koncepcí a k dalšímu záboru zemědělského půdního fondu. Navrhovatelka byla odkázána na možnou budoucí úpravu protipovodňové koncepce a budoucí změnu územního plánu.

Navrhovatelka již před podáním námitky proti územnímu plánu opakovaně žádala Ing. arch. P. (dne 30. 11. 2010, 14. 7. 2011 a 23. 11. 2011), aby ke změně využití pozemku parc. č. 2312/29 nedošlo. Navrhovatelka se obracela přímo na projektanta, neboť jí byl tento postup odpůrcem doporučen. Navrhovatelka v této souvislosti dne 19. 7. 2011 obdržela odpověď projektanta Ing. arch. P., že předmětný pozemek je již za plánovanou ochrannou protipovodňovou hrází, je nově součástí zemědělské plochy a že tento pozemek bohužel nepůjde využít pro výstavbu. Projektant dále uvedl, že při zpracování návrhu územního plánu byla vedena dosti **dlouhá jednání s Povodím Moravy, s.p., o umístění protipovodňových opatření** a nakonec došlo k vymezení míst, kde bude třeba vybudovat ochranné hráze a kde bude aktivní záplavová zóna, ve které nebude možné provádět žádnou výstavbu.

Obdobnou žádost o zařazení pozemku parc. č. 2312/29 do plochy k bydlení adresovala navrhovatelka projektantovi územního plánu Ing. arch. P. i dne 23. 11. 2011. Ing. arch. P. opět zopakoval, že s Povodím Moravy, s.p. byla vedena jednání o umístění protipovodňových hrází, došlo k vymezení míst, kde bude třeba vybudovat ochranné hráze, a že předmětný pozemek ve vlastnictví navrhovatelky je již za plánovanou ochrannou hrází. Navrhovatelka byla odkázána na veřejné projednání územního plánu s tím, že svůj požadavek může uplatnit

od vyvěšení územního plánu na úřední desku až do veřejného projednání a že **pokud bude vyhodnocen jako možný**, tak může být zpracován do čistopisu územního plánu.

I přes skutečnost, že z **vyjádření Povodí Moravy, s.p. Brno ze dne 9.5.2012 jednoznačně vyplývá, že posun protipovodňové hráze za pozemek parc. č. 2312/29** (a současně i desítek dalších pozemků ve vlastnictví jiných osob dotčených navrženou změnou územního plánu) **je možný**, není v rozporu s celkovou koncepcí přírodě blízkých protipovodňových opatření a že je dokonce správný, neboť byl respektoval celý předpokládaný rozsah zástavby, odpůrce nevzal toto vyjádření vůbec v potaz. Dále z vyjádření Povodí Moravy, s.p. vyplývá, že vymezení opatření a funkčních ploch přírodě blízkých protipovodňových opatření bylo provedeno v předstihu před návrhem územního plánu a že tato opatření nebyla dále podrobně projednávána ani detailně konfrontována se stávajícím územním plánem (pozn.: myšleno návrh územního plánu vydaný v r. 2006), což je v přímém rozporu s opakovaným tvrzením Ing. arch. P. o dlouhých jednáních s Povodím Moravy, s.p. o umístění protipovodňových hrází. Povodí Moravy s.p. jednoznačně tvrdí, že Ing. arch. P. vyvrátilo, když uvedlo, že nebylo o záměru změnit část plochy určené pro bydlení na plochu zemědělskou kvůli výstavbě hráze informováno a že s Ing. arch. P. nebyly projednávány alternativy umístění hráze bez nutnosti změny využití pozemku. Přitom pokud by bylo Povodí Moravy, s.p. informováno o přesném rozsahu plánované výstavby, pravděpodobně by byl tento rozsah respektován. Postup navržený navrhovatelkou dokonce Povodí Moravy, s.p. hodnotí z důvodu ochrany zástavby, což je cílem veškerých protipovodňových opatření, mírně pozitivně. Navrhovatelka se dne 14. 5. 2012 Ing. arch. P. dotazovala na stanovisko Povodí Moravy, s.p., dle kterého při zpracování návrhu územního plánu vycházel a dále na způsob projednání jejího požadavku na posunutí hráze za hranici pozemků určených v této době účinným územním plánem z r. 2006 k bydlení.

Odpovědi se navrhovatelce nedostalo. Bez odpovědi zůstal i dopis navrhovatelky ze dne 16.5.2012 adresovaný přímo odpůrci, ve kterém opakovaně poukazuje na stanovisko Povodí Moravy, s.p. Stanovisko Povodí Moravy, s.p. Brno k možnému posunu protipovodňové hráze si vyžádala i obec prostřednictvím starosty. V tomto stanovisku byly uvedeny stejné skutečnosti jako ve vyjádření ze dne 9. 5. 2012 adresované navrhovatelce a bylo zakresleno alternativní vedení hráze šetřící vlastnická práva majitelů v lokalitě BI 5. I přesto se postoj města nezměnil a námitce navrhovatelky nebylo vyhověno.

Navrhovatelka na základě této skutečnosti oprávněně nabyла dojmu, že stanoviskem Povodí Moravy, s.p. se nikdo kompletní nezabýval a nebyla ze strany odpůrce vůle vyhovět její námitce, i když to nepochybně bylo v možnostech odpůrce bez ohrožení veřejného zájmu – realizace protipovodňových opatření. Nadto argumentace dalším záběrem zemědělského původního fondu je zcela nelogická, když v obou variantách vedení protipovodňové hráze hráz vede přes pozemky patřící do zemědělského půdního fondu. **Odůvodnění námitce považuje navrhovatelka z těchto důvodů za nedostatečné, zmatečné a nepřezkoumatelné.** Podle dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 16. 12. 2008, č. j 1 Ao 3/2008-136), „i v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 74 odst. 1 správního řádu z roku 2004). **Nedostatek rozhodovacích důvodů způsobuje jeho**

nepřezkoumatelnost“. Odpůrce nevzal vůbec v potaz vyjádření Povodí Moravy, s.p. k možnosti posunu navržené protipovodňové hráze v Újezdě u Brna, lokalitě Dlouhé loučky ze dne 9. 5. 2012 – o které navrhovatelka doplnila svou námitku na veřejném projednání územního plánu konaném dne 15. 5. 2012. V tomto vyjádření se uvádí, že **Povodí Moravy, s.p. Brno jako správce povodí řeky Litavy souhlasí s posunutím hráze až za hranice pozemků určených k výstavbě, nebyl tedy důvod zasahovat tímto způsobem do vlastnického práva navrhovatelky**, potažmo dalších několika desítek subjektů. Odpůrce tak řádně nezdůvodnil, proč není vyhovění námitce navrhovatelky možné.

Takové vypořádání se s námitkou proti územnímu plánu považuje navrhovatelka za povrchní a ve svém důsledku taky za nehospodárné. Odpůrce by měl při vydávání strategických dokumentů, jakým opatření obecné povahy nepochybně je, postupovat pečlivě a uvážlivě, se zřetelem na nalezení co nejšetrnější varianty pro co nejvíc subjektů s co nejmenšími zásahy do jejich právním řádem zaručených práv. Odpůrce však radši odkázal navrhovatelku na budoucí změnu územního plánu, čímž vlastně nepřímě připustil, že námitce navrhovatelky lze za jistých okolností vyhovět. Nevyvinul již dostatečnou snahu k odstranění nadbytečného zásahu do vlastnického práva navrhovatelky, když byl z její strany s dostatečným předstihem opakovaně o důsledcích vydání nového územního plánu i variantách řešení projednaných s dotčenými orgány informován. Mělo by být v zájmu odpůrce tvořit veškeré akty v co nejlepší možné podobě a kvalitě hned napoprvé, než při jejich vydávání a schvalování počítat obratem se změnami.

Výše popsany postup odpůrce považuje navrhovatelka za rozporný s ust. § 172 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů a z ust. § 52 odst. 3 stavebního zákona, jejíž dikci odpůrce nedostal. Zcela nepochybně je zde nárok navrhovatelky na to, aby se pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem námitkou navrhovatelky řádně zabýval, rozhodl u ní a uvedl důvody jejího zamítnutí, podklady, které k zamítnutí výroku vedly a úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení. Rozhodnutí o námitkách však žádnou zmínku o vyjádření Povodí Moravy, s.p. neobsahuje, i když bylo pořizovateli známo a předloženo. Je tedy zcela zřejmé, že postup odpůrce při rozhodování o námitkách bylo v rozporu se zákonem. I v této fázi lze tedy konstatovat, že jsou zde důvody pro zrušení opatření obecné povahy, neboť postup odpůrce při vydávání územního plánu již ve fázi rozhodování o námitkách navrhovatelky je v rozporu se zákonem.

Ad c/ Navrhovatelka je přesvědčena, že napadeným opatřením obecné povahy vydaným dne 18. 6. 2012 nebyla dodržena zásada proporcionality (přiměřenosti) zásahu do jejího vlastnického práva. Z judikatury Nejvyššího správního soudu se opakovaně podává, že **zásah do práva vlastnického musí mít zásadně výjimečnou povahu, musí být prováděn z ústavně legitimních důvodů a jen v nezbytně možné míře a nejšetrnějším ze způsobu, které ještě vedou rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem, s vyloučením libovůle a na základě zákona.** Navrhovatelka se domnívá, že tyto podmínky pro oprávněnost a přiměřenost zásahu do jejího vlastnického práva nebyly ani přinejmenším dodrženy.

Povodí Moravy, s.p. ve svém vyjádření ze dne 6. 6. 2012 adresovaném odpůrci výslovně uvádí, že při zpracování studie proveditelnosti „Litava – přírodě blízká

protipovodňová opatření a obnova přirozené hydromorfologie a retenční kapacity toku a nivy v úseku ř. km 5,000 (Měnin) až ř. km 16,000 (Újezd u Brna)“ nemělo k dispozici přesný rozsah potencionální výstavby v lokalitě, resp. zóny určené k bydlení, pracovníci Povodí Moravy, s.p. vycházeli z ortofotomapy a linií terénu. Až z podnětu navrhovatelky se dozvěděli, že do zóny bydlení spadá ještě cca 80m široký pás parcel. Závěr je takový, že z hlediska koncepce přírodě blízkých protipovodňových opatření „**není nutná změna užití těchto parcel ze zóny určené pro bydlení na zemědělskou plochu**“. Povodí Moravy, s.p. současně zakreslilo novou možnou polohu protipovodňové hráze, jejíž trasování je možné v podstatě za stejných podmínek, jako tomu bylo v první variantě omezující vlastnické právo navrhovatelky a dalšího nezanedbatelného počtu osob. Odpůrce se tak nezabýval jak stanoviskem Povodí Moravy, s.p. ze dne 9. 5. 2012 předloženým včas navrhovatelkou na veřejném projednání územního plánu, tak ani tímto výše popsáním vyjádřením ze dne 6.6.2012 adresovaným přímo odpůrci. Toto jednání odpůrce má nepochybně **znaky libovůle**.

Odpůrce dostatečně nezkoumal existenci veřejného zájmu na vybudování protipovodňové hráze zrovna v navrženém místě, který by nucený zásah do vlastnického práva navrhovatelky umožňoval, i když byl k tomu opakovaně navrhovatelkou vyzýván. Soukromý zájem navrhovatelky na možnost výstavby rodinného domu s velkou zahradou s využitím plochy všech jejich pozemků byl odpůrcem ignorován i přes řádné a včasné uplatnění cestou námitky a mnoha dalších formálních i neformálních upozornění na porušování zásady přiměřenosti zásahu. Jediný deklarovaný důvod pro změnu využití pozemku z plochy pro bydlení na zemědělskou plochu je nutnost protipovodňových opatření, tento však v průběhu dlouhodobého procesu tvorby nového územního plánu s ohledem na stanovisko Povodí Moravy, s. p. odpadl. Opatření obecné povahy tak bylo vydáno **v rozporu se zásadou subsidiarity a minimalizace zásahu**.

Navrhovatelka dále spatřuje nezákonnost opatření obecné povahy především **v nezkoumání a neprokázání veřejného zájmu** na umístění protipovodňové hráze v zrovna navrženém místě. Opatření obecné povahy totiž přímo a bezprostředně vede k omezení možnosti navrhovatelky na dotčeném pozemku realizovat výstavbu rodinného domu, za jehož účelem pozemky v předmětné lokalitě kupovala. Navrhovatelka poukazuje na příslušnou část usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, z nichž dovozuje, že při vydání opatření obecné povahy odpůrce nijak nezkoumal, zda může zájem, který sleduje, uspokojit **způsobem, který by znamenal méně intenzivní zásah do sféry práv navrhovatelky**. Navrhovatelka se proto domnívá, že postup odpůrce neobstojí ani v závěrečném kroku algoritmu soudního přezkumu obsahu napadeného územního plánu z hlediska jeho proporcionality. Odpůrcem sledovaný cíl vybudovat protipovodňovou hráz, jejíž potřebu navrhovatelka žádným způsobem nerozporuje, lze dosáhnout stejně, ne-li lépe, posunutím hráze cca o 80 metrů, za současného naplnění podmínky omezovat adresáty opatření obecné povahy co nejméně. Za situace, kdy posunutí hráze nic nebránilo ani v současné době nebrání, považuje navrhovatelka postup odpůrce a nevyhovění její námitce za neúměrné. Odpůrce se vůbec nepokusil o sladění veřejného zájmu a vybudování hráze a soukromého zájmu navrhovatelky, i když to bylo prokazatelně možné. Po navrhovatelce tak nelze spravedlivě požadovat, aby takové omezení svého vlastnického práva strpěla.

Žalobkyně pak uvedla dále, že v neposlední řadě považuje za nezbytné zmínit, že podání tohoto návrhu předcházela její soustavná snaha docílit u odpůrce v zákonné lhůtě pro podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy méně invazivní způsob řešení nastalé situace, než je zrušení územního plánu, a to jeho změnu. O změnu územního plánu v oblasti BI5 žádala navrhovatelka odpůrce naposledy dne 14. 3. 2014. Dne 15. 5. 2014 byl navrhovatelce doručen „Návrh změny územního plánu Újezdu u Brna“ zpracovaný v dubnu 2014 s dopisem, že v případě připomínek se mají s návrhem dotčené osoby obracet na zpracovatele podkladů společnost STEMIO, a. s. zastoupenou opět stejným projektantem Ing. arch. V. P. Tuto možnost navrhovatelka využila obratem dne 20. 5. 2014. V návrhu opět nebylo vyhověno jejímu důvodnému požadavku opřenému o stanovisko Povodí Moravy, s. p. na změnu užití pozemku. Odpověď dostala prostřednictvím e-mailu dne 28. 7. 2014, a to až po urgencích u odpůrce (viz dopis zastupitelstvu města ze dne 10. 7. 2014). Dne 30. 6. 2014, tj. po přibližně dvou letech od vydání územního plánu a neustálé snaze navrhovatelky změnit polohu protipovodňové hráze a tím i využití jejích pozemků. Zastupitelstvo města Újezd u Brna přijalo usnesení č. 34, kterým přijato rozhodnutí o pořízení změny č. I územního plánu.

Další dopis obsahující připomínky a výtky ke změně územního plánu adresovala navrhovatelka Zastupitelstvu města Újezd u Brna dne 10. 7. 2014. Zároveň požádala o projednání věci na nejbližším zasedání zastupitelstva a zaslání stanoviska v této věci. Obec zůstala nekontaktní, dokonce navrhovatelce doporučila, že se má obrátit na soud, cítí-li se poškozena na svých právech. Navrhovatelka se rovněž dotázala Povodí Moravy, s. p., zda je její stanovisko ohledně posunu hráze pořád aktuální a beze změny. Obdržela kladnou odpověď s tím, že „z hlediska protipovodňové ochrany nehraje posun hráze v daných intencích (cca 80 m) roli“. Dopisem ze dne 26. 8. 2014 se navrhovatelka opět obsáhle včetně grafických nákrešů vyjádřila k návrhu změny č. I Územního plánu. Do dnešního dne neobdržela navrhovatelka odpověď Zastupitelstva města Újezd u Brna, kterému opakovaně psala prostřednictvím e-mailu se zaručeným elektronickým podpisem a všemi náležitostmi tak, jak to ukládá správní řád.

Požadavek navrhovatelky na změnu využití pozemků byl sice nakonec zapracován do Návrhu zadání změny č. I Územního plánu Újezd u Brna ze srpna 2014, nicméně v návrhu bylo doporučeno neschválit požadavek navrhovatelky. O změně územního plánu dosud nebylo rozhodnuto (přičemž není samozřejmě zaručeno, že by rozhodnutí města bylo v souladu se zákonem a zájmem navrhovatelky), a před uplynutím lhůty k podání tohoto návrhu ani rozhodnuto nebude. Je tomu z toho důvodu, že město Újezd u Brna nejdříve na několik měsíců pozastavilo činnost na přijetí návrhu změny č. I územního plánu a přijímáním připomínek a žádostí k navrhované změně, a posléze bylo dnem 22. 9. 2014 zastupitelstvem města Újezd u Brna přijato usnesení č. 35, ve kterém pod bodem 24 zastupitelstvo rozhodlo, že žádost o změnu územního plánu č. I rozšíří o všechny žádosti došlé do 30. 11. 2014 a že do všech domů města Újezd u Brna bude opětovně napsán přípis s upozorněním na poslední možnost podání žádosti o změnu územního plánu. Tento přípis byl vytvořen až dne 2. 2. 2015, tj. po více než 4 měsících od zasedání zastupitelstva. Byla v něm dotčeným osobám opět určena nová lhůta pro zaslání připomínek a žádostí do 30. 4. 2015.

Žalobkyně pak uvedla, že je jí známa skutečnost, že v roce 2013 došlo k úpravě aktivní záplavové zóny a v podkladech pro krajské plánovací dokumentace (UAP, ZUR) již byla hráz

v předmětné lokalitě Dlouhé loučky posunuta níže po toku. Odsunutá linie hráze je brána jako platná, krajské plánovací dokumentace ji respektují.

V závěru žalobkyně uvedla, že v procesu přípravy opatření obecné povahy včas uplatnila námitku, kterou řádně odůvodnila, mj. i uvedením svého soukromého zájmu na zachování stávajícího funkčního určení, a rovněž se proti novému využití dotčeného pozemku bránila neformálně. Námitka byla podána dne 24. 4. 2012 se značným předstihem před veřejným projednáním, které bylo veřejnou vyhláškou stanoveno na 15. 5. 2012. V námitce namítla nezákonný zásah do jejího vlastnického práva v rozporu se zásadou subsidiarity a minimalizace zásahu a poukázala rovněž na zmaření snahy o zhodnocení pozemků výstavbou rodinného domu.

Protože podaná námitka nepřinesla navrhovatelce důvodně požadovaný výsledek, obec, zastupitelstvo ani projektant územního plánu či jeho změny již s navrhovatelkou v podstatě nekomunikují a změna č. I Územního plánu je v nedohlednu, nezbylo navrhovatelce než se obrátit s návrhem na zrušení opatření obecné povahy na soud. Navrhovala, aby soud vydal rozsudek, dle něhož opatření obecné povahy – Územní plán Újezd u Brna, vydané dne 18. 6. 2012 usnesením č. 18 zastupitelstva města Újezd u Brna se zrušuje dnem vyhlášení tohoto rozsudku.

Žádala dále, aby soud zavázal odpůrce nahradit navrhovatelce vzniklé jí náklady řízení.

V písemném vyjádření návrhu, odpůrce uvedl, že návrh považuje za nedůvodný. Navrhovatelka přináší základní okruhy námitek, k nimž se odpůrce vyjadřuje následovně:

Pokud jde o tvrzenou **nezákonnost procesního postupu** při vydání předmětného územního plánu, pak zcela identická námitka byla zdejším soudem projednána v řízení o zrušení předmětného územního plánu vedeném pod sp. zn. 66 A 2/2013, navrhovatel MUDr. J.K., kdy Krajský soud v Brně se touto otázkou se zcela vyčerpávajícím způsobem vypořádal v rámci rozsudku sp. zn. 66 A 2/2013 ze dne 19. 3. 2014, jenž byl jako věcně správný následně potvrzen Nejvyšším správním soudem v rozsudku sp. zn. 10 As 96/2014 ze dne 23. 4. 2015, kterým byl rozsudek krajského soudu potvrzen. V tomto směru lze námitky navrhovatelky s odkazem na zmiňovaná soudní rozhodnutí označit za zcela nedůvodné, neboť odpůrce v rámci schvalovacího procesu zastupitelstvem města nevybočil ze zákonného rámce.

Další námitka navrhovatelky spočívá v tvrzeném **nedostatečném odůvodnění nevyhovění námitce** navrhovatelky vznesené proti předmětnému územnímu plánu ze strany odpůrce. Ze samotného odůvodnění této námitky navrhovatelkou je patrné, že tato námitka spíše než vůči nedostatečnosti odůvodnění, spočívá v polemice s jeho podstatou, tj. navrhovatelka s odůvodněním vypořádání její námitky nesouhlasí. Z obsahu doložené dokumentace je patrné, že námitka navrhovatelky byla žalovaným řádně vypořádána a odůvodněna. Argumentace navrhovatelky je založena na nesouhlasu s tímto odůvodněním, jenž co do své podstaty vychází z námitky třetí, a to nedodržení principu proporcionality.

Zřejmě stěžejní námitku pak navrhovatelka přináší ve vztahu k **nedodržení principu proporcionality**, kde na jedné straně stojí údajně neprokázaný veřejný zájem na umístění protipovodňové hráze v konkrétním místě a na druhé straně významná omezení vlastnického

práva navrhovatelky. I tuto námitku odpůrce považuje za nedůvodnou. V první řadě nutno poukázat na skutečnost, že pozemek navrhovatelky se nachází v rámci záplavového území a v tomto kontextu je navrhovatelka nucena snést omezení vyplývající z principu ochrany veřejného zájmu. Omezení vlastnického práva navrhovatelky (a dalších osob v dané lokalitě) pak došlo na základě zákona – při přijetí nového územního plánu dle stavebního zákona a ve veřejném zájmu, kterým je ochrana proti povodním.

Současně, ve své podstatě se navrhovatelka svou argumentací pouze domáhá alternativního řešení v územním plánu stanoveného protipovodňového opatření – hráze tak, aby docílila stavebního využití svého pozemku. Tento typ námítky však nemůže být předmětem soudního přezkumu.

V této souvislosti lze poukázat na judikaturu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116), podle níž soudy ve správním soudnictví nalézají vždy o správnosti či protiprávnosti správního aktu či postupu; tzn., že soud zkoumá přijatá opatření pohledem zákona a dalších právních předpisů. Návrh soudu podle § 101a s.r.s., ale zásadně není nástrojem dodatečného prosazování pouhých zájmů interesentů, kteří nebyli úspěšní ve fázi přípravy opatření. Jinak řečeno, řízení před soudem je prostředkem ochrany práv. Není nástrojem rozhodování věcných sporů o využití území; tyto spory zásadně mají být vypořádány v řízení před správními orgány a s využitím příslušného instrumentária správního procesu. Soud proto při návrhu mířícím proti „nesprávnosti“ přijatého řešení koriguje principiálně ta pochybení, která znemožnila účastníkům procesu takových instrumentů využít.

Odpůrce proto navrhoval, aby soud návrh zamítl a zavázal navrhovatelku k náhradě nákladů řízení odpůrci vzniklých.

Žalobkyně pak 5. 6. 2015 reagovala na písemné vyjádření žalovaného k jednotlivým žalobním námitkám:

Nezákonnost procesního postupu – navrhovatelka uvedla, že je nutno podotknout, že řízení zahájené navrhovatelkou je od případu MUDr. K. co do skutkového základu značně odlišné, a to zejména z důvodu, že navrhovatelka po celou dobu přistupovala k přípravám nového územního plánu aktivně, účastnila se všech svolaných zasedání zastupitelstva a svých práv se domáhala všemi možnými zákonnými prostředky. Navrhovatelka se schválením územního plánu na zasedání zastupitelstva dne 18. 6. 2012 nepočítala, s ohledem na obsah pozvánky ani počítat nemohla.

K námitce nedostatečné zdůvodnění nevyhověné námitce žalobkyně navrhovatelka uvedla, že s názorem odpůrce nesouhlasí v tom, že spíše než o nedostatečnost odůvodnění námítky navrhovatelky se jedná o polemiku s její podstatou. Navrhovatelka opřela svou námitku o listinu – vyjádření povodí Moravy ze dne 9. 5. 2012 (žalovaný měl k dispozici vyjádření Povodí Moravy ze dne 6. 6. 2012 se stejným obsahem vydané na jeho vlastní žádost), odpůrce se však v odůvodnění námítky s těmito vyjádřeními vůbec nevypořádal. Zákonnitě se s nimi vypořádat nemohl, když je ani vůbec nezminil. Z tohoto důvodu nelze námitku považovat za řádně vypořádanou, když není reagováno na všechny její body. Navrhovatelka proto nejen že nesouhlasí s tím, že spíše polemizuje s podstatou odůvodnění,

ale ani s tvrzením odpůrce, že námitka byla odpůrcem řádně vypořádána a odůvodněna. Navrhovatelka trvá na tom, že odpůrce řádně neodůvodnil, proč nebylo možné námitce navrhovatelky vyhovět.

K poslední námitce, a to nedodržení principu proporcionality navrhovatelka uvedla, že nesouhlasí s tvrzením odpůrce, že se domáhá alternativního řešení v územním plánu stanoveného protipovodňového opatření. V souvislosti s tím je nezbytné si uvědomit, že alternativním řešením je právě napadené opatření obecné povahy ze dne 18. 6. 2012. Předmětné pozemky totiž navrhovatelka koupila v roce 2009 za platnosti a účinnosti Územního plánu města Újezd u Brna schváleného v roce 2006, kdy byly všechny výše uvedené pozemky vymezeny v ploše určené pro bydlení, což zcela odpovídalo stavebnímu záměru navrhovatelky. Protipovodňová hráz vedla až za hranici pozemku navrhovatelky. Navrhovatelka si samozřejmě byla při koupi pozemku vědoma toho, že se nachází v rámci záplavového území, dle územního plánu z roku 2006 se však počítalo s výstavbou protipovodňové hráze, což navrhovatelce přišlo jako dostatečné opatření. Navrhovatelka svým jednáním ani podaným návrhem na zrušení opatření obecné povahy nebrání výstavbě protipovodňových opatření a byla by ochotna snést příslušná omezení vyplývající z principu ochrany veřejného zájmu, ale pouze v případě, že by neexistovalo jiné řešení. Povodí Moravy se však jednoznačně vyjádřilo, že zásah do vlastnických práv navrhovatelky není z pohledu protipovodňové ochrany nezbytný. Bylo tedy možné nastolit stav, kdy je dostáno veřejnému zájmu bez takto intenzivních zásahů do stávajícího vlastnického práva navrhovatelky.

S ohledem na skutečnosti uvedené v návrhu a s ohledem na skutečnosti uvedené v této replice, má navrhovatelka jednoznačně za to, že bez legitimního důvodu byla dotčena na realizaci výkonu svého vlastnického práva a cítí se tak být zkrácena na svých právech. Zahájené řízení rozhodně není sporem o využití území, jak se mylně domnívá odpůrce, nýbrž v tuto chvíli jediným možným prostředkem ochrany práv navrhovatelky. Odkaz odpůrce na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně rozsudek č. j. 1 Ao 2/2010-116, je tak nepříhodný. Zdůraznila, že jednání odpůrce při odůvodňování námitek a schvalování nového územního plánu má znaky libovůle, a že napadené opatření obecné povahy bylo vydáno v rozporu se zásadou subsidiarity a minimalizace zásahu.

Na repliku navrhovatelky pak reagoval odpůrce podáním, doručeným soudem dne 25. 6. 2015, kde uvedl, že lokalita, ve které se nachází pozemek navrhovatelky, je z hlediska protipovodňových opatření řešena již dlouhodobě a odpůrce intenzivně hledá taková řešení, která by pro vlastníky pozemků v daném území byla co nejméně omezující. Navrhovatelka si však musela být v době, kdy předmětný posudek pořídila do svého vlastnictví, jeho příslušnosti do záplavové oblasti vědoma, neboť v daném období byla zaměstnankyní Městského úřadu města Újezd u Brna. Pokud tedy za daných okolností přistoupila ke koupi dotčeného pozemku, byla o jeho charakteru a poměrech v území informována a jednalo se spíše o spekulativní investici z její strany, neboť cena odpovídala věcným rizikům.

Navrhovatelka není jediným vlastníkem pozemků v daném území, odpůrce řeší dlouhodobě požadavky dalších vlastníků pozemků v daném území, toto řešení však musí být provedeno komplexně.

Pro úplnost považuje odpůrce za vhodné situaci v dané lokalitě a postup přijímaných opatření blíže popsat a navrhnout provedení listinnými důkazy.

Již déle než roku připravuje odpůrce v dané lokalitě studie pozemkových úprav, jejichž realizace je však soustavně stěžována existencí záplavového území. K prokázání tvrzení odpůrce o svém aktivním přístupu při hledání takových úprav území, které by co nejméně zasahovaly do vlastnických práv vlastníků pozemků v dané lokalitě, včetně navrhovatelky, předkládal odpůrce soudu důkazy (např. zápisy z jednání odpůrce s Ing. arch. Zimou, včetně příslušné smlouvy, související zápisy Rady a Zastupitelstva odpůrce, korespondence s Povodím Moravy, ze které analogicky vyplývá, že je problém stále řešen, dopisy, korespondence, jednání ve věci změny územního plánu č. I, tzv. dotazníky, požadavky, atd.).

Z technického hlediska je základním problémem daného území to, že pro možnou realizaci výstavby by bylo nezbytné navést celou plochu zeminou o 1 m² do výšky, což je z hlediska nákladů i technického řešení neproveditelné. Stavby v těchto místech by musely být kotveny až na rostlou zeminu nebo by musely být založeny na piloty či základové desky. Současně v dané lokalitě není dořešena ani otázka veřejných komunikací, neboť stávající komunikace není možno zpevnit ani opravit z toho důvodu, že jsou umístěny na pozemcích náležejících do vlastnictví třetích osob.

Toto doplnění předkládá odpůrce z důvodu, aby doložil svou snahu řešit problematiku záplavového území, v němž se pozemek navrhovatelky nachází. Odpůrce má za vhodné doložit, že se věcnou podstatou námitek nejen navrhovatelky, ale i dalších dotčených vlastníků pozemků v daném záplavovém území, skutečně věcně a dlouhodobě zabývá, a hledá takové řešení, které by vlastnické právo dotčených vlastníků omezovala co nejméně.

Na tato vyjádření reagovala navrhovatelka replikou, v níž uvedla, že si byla v době koupě pozemku skutečně vědoma skutečnosti, že jsou pozemky umístěny v záplavové zóně, nicméně stěžejní je fakt, že se současně jednalo o stavební pozemky v ploše určené k bydlení. Žaloba byla podána právě z důvodu, že pozemek parc. č. 2312/29 byl novým územním plánem z roku 2012 vymezen jako součást zemědělské plochy, čímž došlo k významnému zásahu do vlastnického práva navrhovatelky, ne z důvodů týkajících se protipovodňových opatření. Dále uvedla, že veškeré odpůrcem označené a doplněné podklady k prokázání tvrzení odpůrce o svém aktivním přístupu při hledání takových úprav území, které by co nejméně zasahovaly do vlastnických práv vlastníků pozemků v dané lokalitě, jsou mladšího data, než je červen 2012, kdy byl vydán nový územní plán. Navrhovatelka však na rozdíl od odpůrce vyjadřuje pochybnost o tom, že předložené dokumenty svědčí o snaze odpůrce co nejmíň zasahovat do vlastnických práv vlastníků pozemků. Dokumenty se z velké části týkají územní studie či pozemkových úprav a nikoliv občanů města avizované změny územního plánu. Je nelogické a nevhodné zadávat zakázku a uzavírat smlouvu s dodavatelem projektové dokumentace na protipovodňová opatření, když není dořešena otázka změny územního plánu, je veden soudní spor o jeho zrušení a protipovodňová opatření jsou odpůrcem v zásadě vedena v jiném místě, než je tomu v nadřazeném dokumentu – Zásadách územního rozvoje Jihomoravského kraje. Zásady územního rozvoje počítají s vedením hráze v „odsunuté“ poloze (odpovídá stavu z roku 2006, tj. dřívějšímu územnímu plánu, kdy si navrhovatelka pozemky koupila), za hranicí pozemků navrhovatelky, zadání projektové

dokumentace počítá s umístěním hráze podle územního plánu z roku 2012. Odpůrce nelogicky zadal zpracování územní studie v době, kdy probíhalo zpracování návrhu na změnu územního plánu, navíc zadání územní studie proběhlo bez vědomosti vlastníků dotčených pozemků a bez zjišťování jejich záměrů a stanovisek k možnému budoucímu nakládání či využívání těchto pozemků. Uvedené skutečnosti hodnoceny ve vzájemné souvislosti svědčí o tom, že odpůrce nemá nejmenší zájem na přijetí změny územního plánu, komunikovat se svými občany a co nejmíň zasahovat do jejich vlastnických práv. Veškerá aktivita odpůrce doložena přílohami podání ze dne 25. 6. 2015 je z doby po vydání napadeného územního plánu a ve vztahu k podané žalobě je z tohoto důvodu zcela bez právního významu.

Krajský soud v Brně pak ve věci rozhodl rozsudkem č.j. 66A 3/2015-107 dne 27.7.2015 a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

K jednotlivým žalobním námitkám žalobkyně soud uváдел následující:

K první žalobní námitce **nezákonnost procesního postupu při vydání územního plánu**

Krajský soud v Brně se s touto námitkou navrhovatelky neztotožňuje, naopak v tomto směru přitakává stanovisku odpůrce uvedenou v jeho vyjádření k návrhu.

Soud uvádí, že tato námitka byla skutečně již vypořádána Krajským soudem v Brně v rozsudku č. j. 66 A 2/2013-65 a stanovisko Krajského soudu v Brně k této námitce pak bylo potvrzeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 96/2014-62.

Soud uvádí, že tato námitka byla vypořádána při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – územní plán města Újezd u Brna ze dne 18. 6. 2012, tedy se jedná o stejný územní plán, jehož zrušení se v nyní posuzované věci domáhá navrhovatelka.

Ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod č. j. 66 A 2/2013 byl ve stejné věci, jako je nynější navrhovatelka, navrhovatelem MUDr. J. K., bytem 9. k. 826, Ú. u B. a odpůrcem město Újezd u Brna a jednalo se rovněž o zrušení opatření obecné povahy územního plánu města Újezd u Brna z 18. 6. 2012. MUDr. J. K. jako jednu námitku ve svém návrhu uvedl stejnou námitku a to nezákonnost procesního postupu při vydání územního plánu. Namítal tedy také nezákonný exces zastupitelstva odpůrce při schvalování územního plánu na zasedání dne 18. 6. 2012, neboť schvalování nebylo bodem zveřejněného programu zasedání. Toto mělo způsobit netransparentnost přijetí územního plánu a zásah do jeho práva a dalších občanů odpůrce být informován o tom, že dojde ke schvalování územního plánu.

Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku ze dne 23. 4. 2015 pak uvedl, že *krajský soud dospěl ke správnému závěru, že formulace bodu VII. programu na pozvánce byla dostatečným podkladem pro schválení (vydání územního plánu zastupitelstvem odpůrce dle § 54 odst. 2 stavebního zákona na zasedání dne 18. 6. 2012. Stěžovatel byl řádně pozvánkou informován o místě, dni a čase konání zasedání zastupitelstva a z pozvánky jasně vyplývá, že zastupitelstvo bude projednávat a řešit územní plán odpůrce. Zákon neukládá městskému úřadu povinnost uvést v pozvánce striktní formulaci o „schvalování územního plánu“, jak se*

stěžovatel mylně domnívá. Podstatou předem zveřejněného programu zasedání zastupitelstva je, jak již bylo výše uvedeno, informovat (co nejprůhledněji) veřejnost o tématech, která budou na zasedání řešena a projednávána, aby programem případně dotčené osoby mohly zvážit svou účast na zasedání. V daném případě přitom nelze vytknout městskému úřadu nedostatečné, zavádějící či netransparentní vymezení tématu projednávání územního plánu, které by vedlo k vyloučení účasti veřejnosti (včetně stěžovatele). I s ohledem na bezprostředně předchozí průběh přípravy územního plánu, o němž byla veřejnost rovněž informována (viz ve správním spise založená veřejná vyhláška Městského úřadu Šlapanice ze dne 22.3.2012 oznamující dle § 52 odst. 1 stavebního zákona veřejné projednání návrhu územního plánu dne 15. 5. 2012, zápis a prezenční listina z tohoto projednání, písemné námitky veřejnosti uplatněné dle § 52 odst. 2 a 3 stavebního zákona, počítaje v ně i písemnou námitku Mgr. P. B., na niž i sám stěžovatel ve svém návrhu krajskému soudu poukazoval), bylo možno jednoznačně usoudit na skutečnost, že na zasedání zastupitelstva dne 18. 6. 2012 již bude prezentován (výsledný) návrh územního plánu po jeho veřejném projednání a zastupitelé o něm (případně) budou rozhodovat jedním ze tří taxativně uvedených způsobů v § 54 odst. 2 a 3 stavebního zákona (tedy včetně možnosti návrh územního plánu vrátit k dopracování pořizovateli, jak připomenul stěžovatel).

Krajský soud zde uvádí, že se tedy jedná o naprosto totožnou situaci jak v případě MUDr. K. tak také v případě navrhovatelky, jedná se totiž o jednu Pozvánku na 18. zasedání zastupitelstva města Újezd u Brna, které se bude konat dne 18. 6. 2012 v 19.00 hod. v zasedací místnosti MěÚ Újezd u Brna, kde v programu pod bodem 7 je uvedeno „Seznámení se strategickým plánem města, územním plánem, plánem dotací aj.“.

Po podání vyjádření odpůrce k návrhu navrhovatelka pak uvedla, že v jejím případě se nejedná o situaci stejnou jako u MUDr. K., a to proto, že ona po celou dobu přistupovala k přípravám nového územního plánu aktivně, zúčastnila se všech svolaných zasedání zastupitelstva a svých práv se domáhala všemi možnými zákonnými prostředky, na rozdíl od MUDr. K., který dle posouzení soudem na rozdíl od navrhovatelky aktivní nebyl.

Soud uvádí, že s tímto stanoviskem navrhovatelky nemůže souhlasit, neboť pozvánka s programem na 18. zasedání zastupitelstva města Újezd u Brna na den 18. 6. 2012 byla pro všechny obyvatele Újezdu u Brna stejná a není v tomto případě naprosto rozdílu, zda dotyčná osoba byla v průběhu přípravy územního plánu aktivní či nikoliv, to nijak nesouvisí s pozvánkou ani programem zastupitelstva, v tomto případě konkrétně bodem 7.

Tuto námitku navrhovatelky tedy soud vypořádává tak, že důvodná není.

Pokud jde o druhou námitku navrhovatelky, a to **nedostatečné odůvodnění nevyhovění námitce navrhovatelky**, ani s touto námitkou navrhovatelky se soud neztotožňuje.

V územním plánu města Újezd u Brna vydané dne 18. 6. 2012 usnesením č. 18 zastupitelstva města Újezd u Brna se odpůrce v oddíle 7 Rozhodnutí o námitkách a jejich odůvodnění pod bodem 1 vypořádává s námitkou navrhovatelky.

Tuto námitku cituje takto:

„Tímto podávám jakožto vlastník pozemku p.č. 2312/29, k.ú. Újezd u Brna námitku proti návrhu územního plánu Újezd u Brna, a to v souladu s odst. 2 § 52 zákona č. 183/2006 Sb.

V roce 2009 jsem zakoupila výše zmíněný pozemek za účelem budoucí stavby rodinného domu s tím, že ve stávajícím územním plánu byla a je tato plocha určena pro bydlení. V navrhovaném územním plánu však dochází ke změně využití pozemku, tento pozemek má být součástí zemědělské plochy. Již 2x (23. 11. 2010 a 30. 11. 2011 jsem v souvislosti se změnou územního plánu na MěÚ v Újezdě u Brna žádala, aby v případě plochy, kde se nachází i můj výše zmíněný pozemek, nedošlo k žádné změně. Bohužel mi nebylo vyhověno. Protože by změnou, která je v návrhu územního plánu, došlo k výraznému nucenému omezení mého vlastnického práva, došlo by k výraznému snížení hodnoty pozemku a nemohla bych pozemek užít tak, jak jsem při koupi zamýšlela, podávám námitku proti návrhu územního plánu Újezd u Brna.

Tímto rozšiřuji námitku proti návrhu ÚP Újezd u Brna a to podle § 52 odst. 2 zák. č. 183/2006 Sb.

Žádám, aby byla posunuta ochranná hráz v lokalitě Rychmanov – Dlouhé loučky za můj pozemek p.č. 2312/29 a aby došlo v případě mého a okolních dotčených pozemků ke změně užití v tom směru, aby bylo možné na daném pozemku stavět hned po výstavbě protipovodňových opatření tak, jak je tomu u sousedních pozemků.

Jak vyplývá z vyjádření Povodí Moravy, nebyl posun hráze s Povodím Moravy v průběhu přípravy územního plánu řádně projednán. Kdyby k řádnému projednání došlo, mohla být hráz posunuta a užití pozemku zachováno.

Pod tím uvedeno: rozhodnutí o námitce: námitce se nevyhovuje.

Odůvodnění:

„Protipovodňová opatření byly zpracovány na základě rozhodnutí KÚ JmK č. j. 39810/2008 ze dne 16. 9. 2008, která stanovuje pro vodní tok Litavy ř. km 0,000-51, 010 záplavové území včetně aktivní zóny, a na základě studie proveditelnosti „Litava – přírodě blízká protipovodňová opatření a obnova přirozené hydromorfologie a retenční kapacity toku a nivy v úseku ř. km 5.000 (Měnín) – ř. km 16.000 (Újezd u Brna)“, jejímž zadavatelem bylo Povodí Moravy, s.p., Brno. Rozšířením funkční plochy pro individuální bydlení (č. 5) a posunutím protipovodňové hráze by došlo ke změně výše zmíněné protipovodňové koncepce a také k dalšímu záboru zemědělského půdního fondu.

Úprava protipovodňové koncepce v souladu s návrhem rozšíření plochy individuálního bydlení č. 5 budou, po prověření možnosti úpravy protipovodňových opatření a přehodnocení aktivní zóny záplavového území, předmětem možné budoucí změny tohoto územního plánu“.

Podle § 172 odst. 4 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, k návrhu opatření obecné povahy může kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit u správního orgánu písemné připomínky nebo na veřejném projednání ústní připomínky. Správní orgán je povinen se připomínkami zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění.

Soud má za to, že s připomínkami žalobkyně opřeně o vyjádření Povodí Moravy, zaslané navrhovatelce 9. 5. 2012 i stanoviskem Povodí Moravy a.s. ze 6. 6. 2012 zasílané městu Újezd u Brna, kdy navrhovatelka požadovala posunutí protipovodňové hráze, se odpůrce v územním plánu řádně vypořádal. Na námitku žalobkyně reagoval tím, že rozšířením funkční plochy pro individuální bydlení a posunutím protipovodňové hráze by došlo ke změně zmíněné protipovodňové koncepce a také dalšímu záboru zemědělského půdního fondu a uvedl také, že danou věcí se bude dále zabývat, po prověření možnosti úpravy protipovodňových opatření a přehodnocení aktivní zóny záplavového území, když by mohlo v budoucnu dojít na základě toho ke změně tohoto územního plánu.

Z vyjádření Povodí Moravy, s.p. ze dne 6. 6. 2012 soud zjistil, že je to vyjádření zaslané odpůrci na jeho žádost adresovanou Povodí Moravy, s.p. dne 18.5.2012.

Ze spisu Krajského soudu v Brně sp. zn. 66A 2/2013, ze založeného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 96/2014-68 vyplynulo, že NSS uvádí, že z tohoto stanoviska Povodí Moravy lze dovodit, že odpůrce v souladu s diskusí na zasedání zastupitelstva dne 15.5.2012 zahájil zjišťování potřebná k případnému posunutí hráze navržené Mgr. P. B.; tomuto koresponduje i znění vypořádání námítky v územním plánu.

Krajský soud v Brně zde uvádí, že s tímto koresponduje i vyjádření odpůrce v nyní projednávané věci došlo krajskému soudu 25. 6. 2015 a přílohy k tomuto vyjádření založené.

Soud tedy tuto námitku uzavírá, že z odůvodnění námítky navrhovatelky vyplývá, že odpůrce se stanoviskem Povodí Moravy, které měl k dispozici od navrhovatelky, tedy stanoviska z 9. 5. 2012 zabýval, neboť si sám 18. 5. 2012 vyžádal stanovisko Povodí Moravy, s.p. k možnému posunu navržené protipovodňové hráze v Újezdě u Brna, v lokalitě Dlouhé loučky a také tuto námitku navrhovatelky vypořádal, její námitku řádně odůvodnil a z tohoto odůvodnění vyplývá, že stanovisko Povodí Moravy zaslané navrhovatelce 9. 5. 2012 i odpůrci 6. 6. 2012 vzal v potaz a zaujal k němu stanovisko, zejména v tom smyslu, že by muselo docházet, pokud by bylo toto stanovisko jednoznačně respektováno, k dalšímu záboru zemědělského půdního fondu.

Soud tedy vypořádal tuto námitku žalobkyně tak, že také není důvodná.

Pokud jde o třetí námitku, a to **nedodržení zásady proporcionality**, ani s touto námitkou soud nesouhlasí. V tomto případě soud poukazuje na to, že pokud jde o pozemky žalobkyně, které kupovala v roce 2009, věděla, že všechny 3 pozemky se nachází v záplavové zóně, což ani nepopírá a že bude třeba vybudovat protipovodňovou hráz v záplavovém území, což je skutečně veřejným zájmem, když protipovodňová opatření byla zpracována na základě rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 16. 9. 2008.

Je sice pravdou, že navrhovatelka vyvíjela v průběhu jednání o změně územního plánu aktivitu, aby původně navržená protipovodňová hráz byla posunuta o 80 m, čímž by došlo k tomu, že její pozemek parc. č. 2312/29 v k.ú. Újezd u Brna by zůstal zachován v lokalitě pro individuální bydlení a nezměnil by se na součást zemědělské plochy.

Je také pravdou, že zde existují dva dopisy Povodí Moravy, s.p., které připouští, za podmínek, které uvádí, možnost posunutí protipovodňové hráze tak, aby tím nebyl dotčen pozemek navrhovatelky, nicméně jedná se pouze o její sdělení, s tím, že technická proveditelnost v těchto dopisech rozpracována není, pouze poukazují na to, že *„trasování hráze by muselo být přizpůsobeno dalším plánovaným přírodě blízkým protipovodňovým opatřením, zejména intenzifikaci využití retenční kapacity levobřežní nivy pod obcí Újezd u Brna. V souběhu s tokem Litavy tedy nesmí být hráz navržena v přimknuté poloze, naopak se musí od toku postupně odklánět tak, aby došlo k rozšíření říčního koridoru a do levobřežní inundace níže po toku byl umožněn rozliv. Hráz by se měla od toku postupně vzdalovat až na šířku plochy plánovaných přírodě blízkých protipovodňových opatření.*

Soud tedy uvádí, že z dopisu Povodí Moravy, s.p. vyplývá, že by bylo možné jiné řešení, než jak je navrženo odpůrcem, nicméně by zcela jednoznačně muselo dojít k záboru jiné plochy, tedy dalšího zemědělského půdního fondu.

Krajský soud v Brně pak poukázal mj. na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2010, č. j. 4 Ao 2/2010-2, týkající se poměření variant v území podle principu proporcionality.

Krajský soud uvedl, že s odkazem na citovaný judikát Nejvyššího správního soudu, že i v tomto případě, který soud nyní rozhodoval, je situace stejná, když možnosti variantního řešení k výstavbě protipovodňové hráze soud nemohl sám ověřovat, neboť k tomu nemá odbornou způsobilost a provedení znaleckého dokazování by bylo značně nákladné pro účastníky řízení a především by tím nahradil činnost orgánů územního plánování, což mu nepřísluší, neboť v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je oprávněn toliko posoudit jeho soulad se zákonem.

Varianta navrhovaná navrhovatelkou na základě dvou dopisů Povodí Moravy, není variantou, která by byla z hlediska technického rozpracována. Stanovisko Povodí Moravy by bylo možno použít teprve v rámci změny záplavového území znovu vyhodnotit a zohlednit, což by mohlo být předmětem řešení změny přijatého územního plánu.

Soud uvedl, že odpůrce se snaží, jak vyplývá z jednání po vydání územního plánu, hledat co nejšetrnější řešení pro samotnou navrhovatelku i ostatní vlastníky pozemků, kterých by se protipovodňová opatření dotkla, jak vyplývá z listinných důkazů založených ve spise.

Vzhledem na všechny uvedené skutečnosti soud uzavřel, že ani tato námitka navrhovatelky důvodná není.

S rozsudkem Krajského soudu v Brně navrhovatelka nesouhlasila, podala proti němu, prostřednictvím svého zástupce kasační stížnost. V ní zpochybňuje rozhodnutí o své námitce proti návrhu územního plánu, které podle ní není řádně a správně odůvodněno. Pokud se odpůrce odvolával na rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 16.9.2008, č.j. JMK 39810/2008, které stanovuje pro vodní tok Litavy v km 0-51,01 záplavové území včetně aktivní zóny, je nutné zohlednit, že se jednalo o neaktuální rozhodnutí vypracované na podkladě ortofotomapy. Skutečnost, že si odpůrce vyžádal stanovisko Povodí Moravy, ještě neznamená, že se jim věcně zabýval, jak uvádí krajský soud. Naopak tato úvaha je značně nelogická, vezme-li se v potaz obsah tohoto stanoviska. Povodí Moravy se totiž v obou svých stanoviscích jednoznačně vyjádřilo ve prospěch navrhovatelky, neboť uvedlo, že posun protipovodňové hráze za pozemek parc. č. 2312/29 (a současně i za desítky dalších pozemků ve vlastnictví jiných osob dotčených změnou územního plánu), je možný a návrh navrhovatelky správný. Pokud by se tedy odpůrce stanoviskem Povodí Moravy skutečně zabýval, nemohl by dojít k závěru, že námitka navrhovatelky je nedůvodná. Nadto navrhovatelka pochybuje o tom, že měl odpůrce stanovisko Povodí Moravy k dispozici, když bylo vydáno dne 6.6.2012 a hned následující den odeslal pořizovatel územního plánu jeho finální verzi s vypořádáním námitek. Ještě nesprávnější je podle navrhovatelky argumentace krajského soudu převzatá z rozhodnutí o námitce, dle níž by posunutím protipovodňové hráze došlo k dalšímu záboru zemědělského půdního fondu. V první řadě by se nejednalo o žádný „další“ zábor. S rozšířením záboru zemědělského půdního fondu ve stejném rozsahu již pracoval územní plán z roku 2006, který počítal s umístěním hráze až za hranici pozemku ve vlastnictví navrhovatelky, tj. o několik desítek metrů dál od zástavby a plochy určené pro bydlení, než je tomu v napadeném územním plánu. Z uvedených důvodů nepovažuje navrhovatelka odůvodnění rozhodnutí o námitce za řádné a správné a navíc pořizovatel územního plánu nebyl navrhovatelce schopen sdělit, na jakém odborném podkladě bylo toto rozhodnutí vydáno.

Navrhovatelka nepopírá, že v době nákupu předmětných pozemků věděla, že se nacházejí v záplavové zóně a že v záplavovém území bude potřeba vybudovat protipovodňovou hráz. Předmětné pozemky však nebyly v aktivní záplavové zóně a nadto územní plán z r. 2006 počítal se situováním protipovodňové hráze až za tyto pozemky. Znovu poukázala na stanoviska Povodí Moravy, která připouštějí možnost posunutí hráze tak, aby nebyl dotčen její pozemek. Odpůrce měl rozpracovat technickou proveditelnost této varianty, k tomu však nebyla vůle a zájem z jeho strany. Nebyla tudíž nejšetrnější z variant omezení vlastnického práva. Navrhovatelka má navíc postup odpůrce za svévolný, když ten opakovaně ignoroval i její podněty a připomínky a projektant ji lhal o dlouhých jednáních s Povodím Moravy. Nadto navrhovatelka tvrdí, že se aktuálně staví na pozemcích patřících v r. 2012 odpůrci, přičemž se taktéž jedná o pozemek v záplavové zóně stoleté vody, mimo aktivní záplavovou zónu. Náprava situace nebyla sjednána ani následně po vydání územního plánu provedením jeho změny. Navrhovatelka totiž s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu tvrdí, že nebyl respektován princip proporcionality a požadavek minimalizace zásahu do vlastnického práva a došlo i k porušení čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Kromě toho nelze mít na základě několika málo stručných odstavců ani zato, že by byl napadený rozsudek dostatečně zdůvodněn. Proto navrhovala jeho zrušení a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení.

Odpůrce ve svém vyjádření ke kasační stížnosti namítal, že podstatná část obsahu kasační stížnosti a řada tvrzení navrhovatelky, včetně tvrzení vycházejících z předkládaných listin, je stěžovatelkou uplatňována teprve v kasační stížnosti v rozporu s ust. § 109 odst. 5 s.ř.s. Podle odpůrce mají námitky navrhovatelky vůči územnímu plánu nikoliv procesní, ale ryze obsahový charakter, přičemž směřují proti způsobu, jakým odpůrce v dotčeném území implementoval protipovodňová opatření na vodním toku Litava. Pokud jde o odůvodnění rozhodnutí o námitce navrhovatelky, nejedná se ani tak o jeho tvrzenou nedostatečnost, jako spíše o polemiku s obsahem odůvodnění. Podle navrhovatelky zkrátka existuje jiné, „lepší“ řešení protipovodňových opatření v dotčeném území. Ovšem i kdyby Povodí Moravy připustilo variantu jiného umístění protipovodňové hráze, není pořizovatel územního plánu povinen tuto jinou variantu, která neměla jiný obrys, než pouhou zmínku zpracovat. Povodí Moravy nedisponuje komplexní znalostí územního plánu a dopadu, které by posun protipovodňové hráze měl. Řešení přijaté odpůrcem vycházelo z koncepce zpracované Krajským úřadem Jihomoravského kraje a Povodím Moravy. V otázce proporcionality odpůrce připomíná, že navrhovatelka při koupi pozemku věděla o jeho náležitosti do záplavového území, z čehož lze předvídat možná budoucí omezení ve veřejném zájmu. Pro odpůrce je argumentace navrhovatelky od počátku založena na tvrzené existenci jiného, pro ni „lepšího“ řešení využití území pro zavedení protipovodňových opatření. Ve smyslu relevantní judikatury Nejvyššího správního soudu takové námitky předmětem soudního přezkumu správního soudnictví být nemohou.

Navrhovatelka sama pak podala dne 12.11.2015 doplnění kasační stížnosti. V něm tvrdí, že v době, kdy pozemek kupovala, jí starosta ústně sdělil, že se na pozemku bude do půl roku stavět, a také jí byla předložena studie pro dané území. V žádném případě to nebyla z její strany spekulativní investice, jak bylo tvrzeno. Zdůrazňuje, že ji nebyl nikdo schopen podat informace o tom, proč byla její námitka k územnímu plánu vypořádána tímto způsobem. Odpůrce činí kroky k vybudování protipovodňových opatření podle napadeného územního plánu, a to i přesto, že ve veškeré závazné dokumentaci Povodí Moravy a Jihomoravského kraje, která byla od r. 2012 změněna, jsou protipovodňová opatření umístěna tak, jak tomu bylo v územním plánu z r. 2006.

Nejvyšší správní soud rozsudkem č.j. 3 As 195/2015-55 rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 27.7.2015, č.j. 66A 3/2015-108, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

V odůvodnění rozsudku uvedl, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21.7.2009, č.j. 1 Ao 1/2009-120, publikovaného pod č.j. 1910/2009 Sb. NSS soud v rámci testu proporcionality při přezkumu opatření obecné povahy „*především zkoumá, zda dotčný zásah do vlastnického práva má ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvod a zda je činěn jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobu vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle*“.

Z citovaného rozhodnutí rozšířeného senátu NSS tedy vyplývá, že v případě, kdy je územním plánem zasaženo do vlastnického práva osob, musí soud k návrhové námitce zkoumat, zda byla odpůrcem v daném případě dodržena zásada subsidiarity a minimalizace

zásahu. Ty budou podle rozšířeného senátu dodrženy v případě kumulativního splnění následujících předpokladů:

- a/ zásah má ústavně legitimní a o zákonné cíle opřený důvod,
- b/ zásah je činěn v nezbytně nutné míře,
- c/ zásah je činěn nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli,
- d/ zásah je činěn nediskriminačním způsobem a
- e/ zásah je činěn s vyloučením libovůle.

V nyní posuzované věci je sporné především splněním podmínek b/ a c/. Stěžovatelka již ve své námítkce vůči návrhu územního plánu tvrdila, že by byla změnou zařazení pozemku parc. č. 2312/29 výrazně omezena ve svém vlastnickém právu a domáhala se toho, aby byla protipovodňová hráz posunuta za její pozemek. Odpůrce v územním plánu námitku zamítl s tím, že by tím došlo ke změně protipovodňové koncepce a také k dalšímu záboru zemědělského půdního fondu. V návrhu na zrušení územního plánu pak stěžovatelka svoji argumentaci blíže rozvedla a namítala, že ke stejnému cíli bylo možno dojít méně intenzivním zásahem do jejich práv s tím, že posunutí protipovodňové hráze o 80 m nic nebránilo. Krajský soud se s její argumentací neztotožnil, přičemž k této námítkce stěžovatelky fakticky uvedl pouze to, že „z dopisu Povodí Moravy, s.p. vyplývá, že by bylo možné jiné řešení, než jak je navrženo odpůrcem, nicméně by zcela jednoznačně muselo dojít k záboru jiné plochy, tedy dalšího zemědělského půdního fondu“.

Nejvyšší správní soud má toto zdůvodnění krajského soudu v kontextu okolností posuzovaného případu za nedostatečné. V první řadě je třeba zmínit, že stěžovatelka byla v průběhu pořizování územního plánu aktivní, podala námitku a mimo jiné předložila vyjádření Povodí Moravy, které proti variantě s posunutou protipovodňovou hrází ničeho nenamítalo. Krajský soud se tedy v řízení o návrhu na zrušení územního plánu na podkladě předložené argumentace stěžovatelky i odpůrce mohl a měl zabývat otázkou proporcionality přijatého řešení. V napadeném rozsudku však skutečný přezkum proporcionality územního plánu, zejména toho, zda byly odpůrcem přijaté řešení tím nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, absentuje.

V posuzovaném případě byly diskutovány dvě varianty, přičemž není sporu o tom, že menší zásah do vlastnického práva stěžovatelky by představovala jí předložená varianta protipovodňové hráze posunutá o 80 m, neboť by nedošlo ke změně využití pozemku parc. č. 2312/29 z plochy určené pro bydlení na zemědělskou plochu. Pokud krajský soud dospěl k závěru o proporcionality odpůrcem přijatého řešení, měl ve svém rozhodnutí na základě argumentace stěžovatelky a odpůrce zdůvodnit, proč zmíněná k stěžovatelčiným právům šetrnější varianta není sto vést rozumně k zamýšlenému cíli, tedy k ochraně před povodněmi. Krajský soud pouze převzal část odůvodnění rozhodnutí o námítkce, když uvedl, že by muselo dojít k záboru jiné plochy, tedy dalšího zemědělského půdního fondu. Žádnou

bližší argumentaci, jaké plochy, v jakém rozsahu, jaké by byly dopady tohoto záboru ve svém rozsahu nepředložil. Logicky pak ani nemohl odpovědně posoudit proporcionalitu přijatého řešení, když není zcela jasné, jaké konkrétní důvody a okolnosti převážily váhy, na jejíž jedné straně byl nesrovnatelně šetrnější zásah do vlastnického práva stěžovatelky, na stranu druhou.

Nejvyšší správní soud nikterak nezpochybňuje, že má zastupitelský orgán územní samosprávy při vydávání územního plánu jistou politickou diskreci a že prostřednictvím územního plánu je realizováno právo na samosprávu konkrétního územního celku. To ovšem nic nemění na tom, že i v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy vydaného územně samosprávným celkem jsou správní soudy povinny reálně a přezkoumatelně posoudit jasně formulovanou námitku. Takové skutečné posouzení proporcionality odpůrcem přijatého řešení, které by zohlednilo argumenty předložené krajskému soudu stěžovatelkou i odpůrcem, v nyní napadeném rozsudku chybí.

Z uvedeného důvodu dospěl Nejvyšší správní soud k závěru o nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d/ s.ř.s. Kasační stížnost tedy byla podána důvodně.

Vzhledem k nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku se Nejvyšší správní soud nemohl otázkou proporcionality územního plánu zabývat. Tímto rozsudkem tedy Nejvyšší správní soud nikterak nepředjímá kladnou či zápornou odpověď na stěžovatelčiny námitky.

Úkolem krajského soudu bude v první řadě na podkladě tvrzení obou stran posoudit, zda napadený územní plán obстоjí z hlediska své proporcionality, zejména, zda představuje zásah činěný v nezbytně nutné míře a je tím nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě k rozumně zamýšlenému cíli.

Zároveň by krajský soud neměl přehlédnout, že stěžovatelka navrhla v petitu svého návrhu zrušení územního plánu v celém jeho rozsahu, nicméně její argumentace směřuje toliko do části územního plánu týkající se změny zařazení jejího pozemku parc. č. 2312/29.

Poté navrhovatelka změnila svůj návrh tak, že se domáhá toho, aby soud vydal rozsudek, kterým opatření obecné povahy, územní plán města Újezd u Brna vydaný dne 18.6.2012 usnesením č. 18 zastupitelstva města Újezd u Brna v části týkající se pozemků navrhovatelky, parc. č. 2312/29 a 2232/17 ve vztahu k protipovodňové hrázi se zrušuje dnem vyhlášení rozsudku.

Soud tuto změnu návrhu připustil.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba navrhovatelky je důvodná.

Krajský soud v Brně po tomto zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci nařídil jednání na den 27.6.2016.

U tohoto jednání jak navrhovatelka, tak odpůrce setrvali na svých předchozích stanoviscích, navrhovatelka zdůraznila, že dle jejího názoru by nebyl problémem, aby protipovodňová hráz byla posunuta tak, jak navrhovala, o 80 m, a tím by nebyly dotčeny její pozemky ani ostatních vlastníků. Je sice pravdou, že by muselo dojít k záboru jiné zemědělské půdy, jednalo by se o půdu, která je ve vlastnictví města Újezd u Brna.

Založila do spisu v barevném provedení studii, z níž vyplývá (v kterých místech by se protipovodňová hráz budovala v případě, že by došlo k jejímu posunutí o 80 m, tak jak navrhovala navrhovatelka v průběhu přípravy územního plánu (označeno na studii červeně). Krajský soud v Brně, vázaný názorem Nejvyššího správního soudu v jeho zrušujícím rozsudku, nyňí věc posoudil následovně:

Aby krajský soud na podkladě tvrzení obou stran mohl posoudit, zda napadený územní plán obstojí z hlediska své proporcionality, a to zejména, zda představuje zásah činěný v nezbytně nutné míře a je tím nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, musel se znovu zabývat tím, jak rozhodl odpůrce o námitce navrhovatelky a zejména jak ji zdůvodnil.

V odůvodnění rozhodnutí o námitce, je pouze uvedeno, že protipovodňová opatření byla zpracována na základě rozhodnutí KÚ JmK č.j. JMK 39810/2008 ze dne 16.9.2008 a dále uvedeno, že rozšířením funkční plochy pro individuální bydlení a posunutím protipovodňové hráze by došlo ke změně výše zmíněné protipovodňové koncepce a také k dalšímu záboru zemědělského půdního fondu.

Soud zde uvádí, že k otázce posunu protipovodňové hráze se na žádost navrhovatelky vyjadřovalo dne 9.5.2012 Povodí Moravy, kdy uvedlo i nástin provedení protipovodňové hráze s posunem o 80 m a správce povodí, tedy Povodí Moravy, se v tomto smyslu vyjadřovalo i na samotnou žádost odpůrce dne 6.6.2012.

Pokud jde o stanovisko správce povodí, tj. Povodí Moravy, s jejich stanoviskem, kdy v něm bylo také zakresleno posunutí protipovodňové hráze se odpůrce v odůvodnění rozhodnutí o námitce navrhovatelky však dle názoru soudu dostatečným způsobem nevypořádal.

Pouze v podstatě argumentoval dalším zábořem zemědělského půdního fondu, přičemž z odůvodnění rozhodnutí o námitce není vůbec patrné, o jaké množství zemědělského půdního fondu by se v případě posunu protipovodňové hráze jednalo, z odůvodnění rozhodnutí o námitce není ani zřejmé, zda odpůrce má za to, že návrh navrhovatelky opřený o stanovisko Povodí Moravy je technicky proveditelný, či zda by technická proveditelnost byla mnohem náročnější než při umístění protipovodňové hráze uvedené v územním plánu ze dne 18.6.2012, případně, zda by jeho proveditelnost byla výrazně finančně náročnější apod.

Pokud není takto odůvodněno rozhodnutí o námitce ze strany odpůrce, nelze zatím posoudit otázku, zda napadená část územního plánu ob stojí z hlediska své proporcionality, když v tomto směru soud odkazuje na výrok rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Ao 1/2009-120, dle něhož podmínkou zákonnosti územního plánu, kterou soud vždy zkoumá v řízení podle § 101a a násl. s.ř.s., je, že veškerá omezení vlastnických a jiných věcných práv z něho vyplývající mají ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a jsou činěna jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle (zásada substidiality a minimalizace zásahu).

Z odůvodnění rozhodnutí o námitce navrhovatelky však výše uvedené nelze zjistit.

Dle § 101d odst. 1 s.ř.s. při rozhodování je soud vázán rozsahem a důvody návrhu.

Podle § 101d odst. 2 s.ř.s. dojde-li soud k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, a nebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, opatření obecné povahy nebo jeho části zruší dnem, který v rozsudku určí.

Vzhledem ke shora uvedenému v odůvodnění tohoto rozsudku, soud zrušil opatření obecné povahy – územní plán města Újezd u Brna vydaný 18.6.2012 v části týkající se pozemků navrhovatelky, parc. č. 2312/29 a 2232/17 ve vztahu k protipovodňové hrázi.

Pokud jde o náklady řízení rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci měla úspěch navrhovatelka, odpůrce má proto povinnost nahradit jí vzniklé náklady řízení, které představují uhrazený soudní poplatek za správní žalobu 5000,- Kč, uhrazený soudní poplatek za kasační stížnost 5000,- Kč a dále pak úkony právní služby, poskytnuté advokátem, a to převzetí zastoupení, písemný návrh ve věci, replika navrhovatelky z 22.7.2015, převzetí zastoupení pro řízení o kasační stížnosti, sepis kasační stížnosti, vyjádření navrhovatelky z 3.6.2016 a účast u jednání u Krajského soudu v Brně dne 27.6.2016, tj. odměna za zastupování advokátem (§ 9 odst. 4 písm. d/, § 7 bod 5, § 11 odst. 1, písm. d/ advokátního tarifu – za 7 úkonů), kdy sazba odměny za 1 úkon právní služby je 3100,- Kč, dále pak 7x režijní paušál po 300,- Kč dle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu, cestovní náhrada dle § 13 odst. 1 advokátního tarifu, a to cesta navrhovatelky z Náměště nad Oslavou k soudnímu jednání a zpět, celkem 80 km, vozidlem tov.zn. Škoda Octavia, celkem 450,32 Kč. Jedná se tedy celkem o částku 23800,- Kč, zvýšeno o 21 % DPH (zástupce navrhovatelky předložil doklad o tom, že je plátcem DPH), celkem o 4998,- Kč. Odměna za zastupování včetně DPH činí tedy 28798,- Kč + soudní poplatky 10000,- Kč a cestovní náhrady 450,32 Kč. Celkem se jedná o částku 39248,- Kč.

Tuto částku má povinnost odpůrce navrhovatelce zaplatit.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být

stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. června 2016

JUDr. Milada Haplová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Běla Kotoučková